

Popotna malha 7.12.2018 – Plečnikova Ljubljana,

preberem na CIK UTŽO internetni strani .

Nedelja je danes. Razmišljam da je običajno premalo prijav za Popotno malho. Najbolje, da jih povabim še enkrat na tole raziskovanje. Pošljem maile članom UTŽO, da jih opomnim, naj ne pozabijo na prijavo. »Tudi sam se prijavim jutri,« sklenem.

Pred tečajem angleščine skočim do Nike, da napovem, da pridem plačat za Popotno malho. »Žal,« je odgovorila, »avtobus 30 sedežev je poln.« No pa je šel moj Plečnik po gobe. »Bom pač doma,« sem si mislil. Vendar mi med vožnjo domov Nika sporoči, da se je sprostil sedež, tako da se lahko udeležim ogleda Plečnikove Ljubljane.

»Hvala, Nika,« pomislim in se veselim torkovega dne.

Z Maričko vstopiva na Mirni. Vodnica Maja Kos in predsednica društva UTŽO sta že v njem. Ostali potniki se nam pridružijo na postajah do Ivančne gorice, kjer se avtobus napolni. Dve članici se nam pridružita na prvem ogledu Plečnikovega ustvarjanja pri cerkvi v Črni vasi na Barju. Gospod župnik Simončič, ki je bil dolgo župnik v Šentrupertu, nas prijazno sprejme in pojasni vse o cerkvi.

(<http://www.zupnijabarje.si/plecnikova-cerkev-sv-mihaela.html>).

Hladno je bilo. Burja je pometala po Barju in nas spravila v nevoljo. Ko smo se želeli odpeljati v Trnovo do hiše arhitekta Plečnika, avtobus ni vžgal. Vendar smo ga po nekajkratnem porivanju po parkirnem prostoru ob cerkvi le oživili. Zmagali smo.

Naš naslednji postanek je bil torej Trnovo. Arhitekt Plečnik in župnik Fran Saleški Finžgar sta bila soseda. Ob priliki je Finžgar predlagal Plečniku, naj naredi načrt za ograjo med njunima vrtovoma. Ni in ni bilo načrta. »Delam na tem,« je Plečnik zagotovil Finžgarju. Načrta pa od nikoder. Dokler Plečnik po nekaj letih le obišče Finžgarja in mu pove, kakšen je njegov načrt za ograjo. »Ograja med nama ni potrebna. Tole bova podrla in opustila misel na kakršno koli ograjo med nama.« Tako se je tudi zgodilo.

<https://mgml.si/sl/plecnikova-hisa/>

<https://www.trnovo.info/>

V bližini Križank izstopimo iz avtobusa in se na vogalu Križank, na Trgu francoske revolucije, srečamo z našo vodičko, ki nam razkaže Križanke,
(<https://sl.wikipedia.org/wiki/Kri%C5%BEanke>),

Narodno in univerzitetno knjižnico,
(https://sl.wikipedia.org/wiki/Narodna_in_univerzitetna_knj%C5%BEica;
<https://www.google.si/maps/uv?hl=sl&pb=!1s0x47652d64409c14d9%3A0xc3d9ca4de51dc9a7!2m22!2m2!1i80!2i80!3m1!2i20!16m16!1b1!2m2!1m1!1e1!2m2!1m1!1e3!2m2!1m1!1e5!2m2!1m1!1e4!2m2!1m1!1e6!3m1!7e115!4shhttps%3A%2F%2Flh5.googleusercontent.com%2Fp%2FAF1QipOQg57yWrnt2wVNmlKS3XhD8Z6nHdhV22coNKjW%3Dw256-h160-k-no!5snarodna%20knji%C5%BEica%20-%20Iskanje%20Google!15sCAQ&imagekey=!1e10!2sAF1QipOQg57yWrnt2wVNmlKS3XhD8Z6nHdhV22coNKjW&sa=X&ved=2ahUKEwjNmeujkYLfAhURLIAKhdhCbcQoiowCnoECAYQBg>),
ureditev bregov Ljubljance ter Tromostovje
(<https://sl.wikipedia.org/wiki/Tromostovje>)

in Čevljarski most.
(https://sl.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cevljarski_most).

Utrjeni in premraženi se podpremo s kuhančkom, malico iz popotne malhe ali pa s kakim toplim obrokom v eni izmed mnogih pripravljalnic hrane na območju tržnice ob Ljubljanci.

(<http://www.dedi.si/dediscina/295-ljubljanske-trznice>).

Okrepčani in zvedavi smo se odpeljali naprej v Šiško. Naša naslednja postaja je bila župnijska cerkev Sv. Frančiška Asiškega

(<http://zupnija-siska.si/cerkev/#>).

Sprejel nas je pater Gregor Kos, župnik, vikar. Hvaležen sem mu za njegovo predstavitev te znamenite Plečnikove cerkve.

Čakala nas je še zadnja postaja. Kraj, kjer se vse zemeljsko konča in se prične naše dolgo potovanje v neskončnost. Žale.

(<http://www.dedi.si/dediscina/158-plecnikove-zale>).

Plečnik si je zamislil prostor za zadnje slovo tako, da svojci lahko najdejo primerno kapelo pokojniku za poslovilni obred .

Prevzeti nad videnim in vsak s svojimi mislimi o Plečniku in Ljubljani, smo se vrnili domov. Gospa Maja Kos nas je vodila in nam ves čas podajala svoje vedenje o Plečniku in Ljubljani.
Hvala gospa Maja.

Igor Zaplotnik